

Ljubljana, 13.06.2011 | Daliborka Podboj

Šokantno talentirano. Še en odličen plesni paket maturantov reflektantov

RefleXenie - večer avtorskih solov maturantov SVŠGL

Goran Kusić je bil le eden od množice avtorjev na plesni predstavitvi.

Letos so maturanti Umetniške gimnazije sodobnega plesa Ljubljana že drugič javno predstavili svoje 4-6-minutne kratke solistične koreografije na Velikem odru Kulturnega centra Španski borci. To je njihova druga javna plesna predstavitev v tem spomladanskem času poleg Pred-premiere, zaključne predstave vseh štirih letnikov, ki teče že od leta 2003 v produkciji Srednje vzgojiteljske šole in gimnazije Ljubljana, umetniška gimnazija smer sodobni ples in Zavoda Emanat. Devetnajst letošnjih maturantov te sodobne plesne smeri se je predstavilo v koreografskih vodah lastne ustvarjalnosti. Tema njihovega letošnjega poglobljanja in koreografskega raziskovanja je bila vezana na delo in življenje slovenske plesalke, pedagoginje in koreografinje Ksenije Hribar (1938-1999).

Refleksije so bile posvečene plesalki, pedagoginji in koreografinji Kseniji Hribar.

Svojih devetnajst samostojnih in avtorskih koreografskih razglabljanj, solističnih refleksij, ki so jih svobodno izbirali iz danih predlog, so strnili v naslovu RefleXenie - v domiselni novodobni skovanki za Reflex(ks)ie o X(Ks)enii. Za vsebinsko bogato in profesionalno oblikovano uprizoritev je zaslužna njihova mentorica in umetniška vodja te plesne pestrosti Petra Pikalo; v pomoč pa so ji bili še: za oblikovanje in vodenje luči Zoran Grabarac/Španski borci; tonski tehnik Omar Ismail in tehnična ekipa Španskih borcev.

Nik Rajšek ...

Teme, ki so jih maturantje predstavili, so zaobjele širino plesnega opusa Ksenije Hribar, njena razglabljanja o klasičnem baletu, njen koreografski spoj klasičnega in sodobnega, ljubezen, nostalgijo in osamljenost, ki pestijo ljudi in Kseniji niso bile tuje, zasvojenost, ki se kot vampir prisesa na osebnost in kljub zavesti o posledicah se ji ni moč izogniti ...

Balet in sodobnost
Urša Kajtna se je posvetila plesni estetiki prelivanja baletne in sodobne tehnike v miniaturi Prelivanje. Čeprav je bilo delo plesno nadgrajeno, pa je pri monologu zmanjkalo sape ... ko glas postane neslišen za širni avditorij. Za njen glasbeni mix pa se je avtorsko potrudil tudi njen sošolec Beno Novak.

O pomembnosti baletne tehnike kot osnove za uspešno plesno kariero se je spraševala Sara Medja: Balet-ovira ali pot?, v svojem dovršenem plesu s palicami, ko zajeta v kvadratu paličja išče izhod. Sodobno in plesno ekspresivno skuša Špela Kralj v svoji miniaturi 1:7 zdramiti in ozavestiti 7 milijard človeštva o času, ki se izteka; ko med drugim simbolizira in izpostavlja tudi rdečo barvo ... salonarji, krilce in cvetni listki, ki padajo z višine. Goran Kusić, maturant in hkrati tudi učenec drugega letnika Konservatorija za glasbo in balet, je v svoji koreografiji Slave prekosil samega sebe. Predstavil je prostorsko razgiban, tudi lirično poglobljen in ponotranjen ples, ki bi ga bili veseli mnogi plesni odri, nič manj tudi Gorana kot plesalca. V svojem plesu se je dotaknil malega človeka, Ksenijinega "slovencljuna", ko se sprašuje, ali je še sploh kaj pristnega, neobremenjenega ostalo v naši zavrti družbi. Odgovor je v nas samih, samo pobrskati je treba globoko po sebi ... In očitno se je Goran poglobil v čutne sfere lastnih globin in zaplesal svoj najboljši ples.

Ljubezen, nostalgija, čas sprememb
Enyo Belak so se dotaknile Ksenijine besede o ljubezni ..., ko bridke solze v spominih obarva v humorne barve. Svojo koreografijo XY Solze je likovno bogatila tudi z estetsko kostumsko formo (kostumografija Katja Rosa) in v barvitosti scene milnih balončkov.

Ksenijinega nostalgičnega barvanja se je prav zanimivo lotil Daniel Petković v koreografiji Reminiscence, ko je strnjeno zaplesal v kvadratu barvnih spominov in so na koncu njegove tople roke barvale lastno telo.

... Daniel Petkovič ...

Zala Vidic je v svoj plesni projekt No, pa d'jamo bit še mal' nostalgični vpletla video projekcijo iz časov svojega otroštva, kot nostalgični klic za preteklim, za časom, ki je odšel in ki se vseskozi spreminja ... (projekcija Matjaž Arh, Luka Vidic, Nataša Vidic).

Faze spreminjanja in sprememb se kar vrstijo v človeškem življenju, in pri maturantkah so to ženske faza spreminjanja, ki jih Lea Stroj v koreografiji Meleonke v spirali identitete oznanja kot žensko kameleon!?

Kaj je v fazah spreminjanja estetsko in kaj ni, se je spraševala še Maša Nered in svoje vprašanje skušala izoblikovati v plesni miniaturo Spreminjanje. Kritika družbe in navad Druženokritično je izzvenela koreografija Špele Pogačnik Ukradena nedolžnost, ko v našem svetu sladkobnosti in ob video posnetkih nesrečnih otrok kliče: STOP otroški porno! Prepustiti se skušnjavi ja ali ne, se lahko sprašuješ ali celo v plesu izplešeš, ko pa skušnjava prevlada, potem ni več spraševanja, in tako je Vesna Čebulj v koreografiji Skušnjava na koncu le ugriznila v kos torte, ki jo je vabil na stolu, na sredi scene.

... Maja Razboršek ...

Skušnjave žele bombonov znamke Šumi (poezija Matjaž Pikalo: Šumi čigumi) in porajajoči pritisk želje po sladkobi je slikovito in v tišini izpovedala Maja Razboršek: Pritisk. Tišina, glasba. V tišini se začne plesno razmišljanje Nine Semprimožnik o plesu brez glasbe ali glasbi brez plesa; sta glasba in ples res povezana in se neizogibno dopolnjujeta, se Nina sprašuje v svoji plesni miniaturi: Glaplesba. Beno Novak je v plesu tišine in v akrobatskih oblikah padcev ter dvigov zasnoval svojo plesno zgibanko: Cifra:mož, v kateri je simbolično začrtal realnost eksistence in propad pretvarjanja.

... Beno Novak ...

Redki optimizem
Redko noto optimizma je zavela Aja Franca v svojem plesu oscilacij Odkrito ostane ob veliki svetleči žogi na video ozadju, medtem ko razgalja željo za odkrivanjem novega in neznanega. Gib, ples, odrska scena
Jerca Rožnik Novak in Nik Rajšek sta poleg zelo dobro izoblikovanih plesnih vsebin svojo večplastno koreografsko izpovednost poglobljala še z instrumenti scene; ko skušata notranje vzdraženosti, občutke in zastavljena vprašanja v zvezi z izbrano tematiko o Kseniji Hribar vsebinsko izpisati na sceni odra. Jerca se je poglobila v osamljenost posameznika, ki se nenadoma porodi, pa čeprav je še nedavno s partnerjem plesal svoj duet. Tako je v plesnih obrisih argentinskega tanga odlično zastavila svoj namišljeni sodobni duet Op.14. N°5, škoda, ker se je na koncu le nekam prehitro sesedla v temo osame. Nik se je lotil kompleksne tematike o zasvojenosti in o vampirskem naboju krvi, ki v obliki infuzije hrani, pomirja in zdravi, v zasvojeni obliki pa ustvarja vampirska straho bitjain v koreografijah Ksenije Hribar so bili prisotni liki vampirjev.

... Nik Rajšek ...

Naslov njegove koreografske miniaturne ponazarja realno temperaturo krvi: 36,8 °C, ki se ob koncu kot rdeče barvilo z odrskih višav tudi zlije na nanj. Začetna scena v luči sveč skrivnostno vznemirja, žal pa se nekam prehitro tudi konča v mazohističnem cvrtju na plamenu sveč. Kaj vse človek lahko stori za lastno zadovoljstvo, se Nik sprašuje v svoji aktualni in nekoliko preveč na široko zastavljeni miniaturni (glede na omejenih 6 minut). Veronika Valdes se je gibalno lotila zastrašujoče preobrazbe v zombija, zlovešče bitje, ki se poraja ob tresljajih in vibracijah, ko ob njih zavibrira tudi njegovo telo in se zgodijo čudne preobrazbe (kontrastno belo oko, v ramo zasajen čip ali tretje oko). Na odru se torej sledi domišljjski Veroniki in ženski podobi zombija v njenem gibalnem performansu Krik Telesa.

... Veronika Valdes ...

V predstavljenem večeru avtorskih koreografij še posebno izpostavljam režijsko dovršen performans Psalm 58.8 Zala Ane Štiglic, ki ga avtorica postavlja v preteklo obdobje Hitlerjevega fašizma, in je skladno z zgodovinskim časom izoblikovala lastno podobo kakor tudi sceno, v kateri postavlja staro mizo, jo pregrinja z belim načetim prtom in skupaj s štirimi polži (velikani s črnimi hiškami), ki počasi lazijo po njenem mokrem torzu, ždi v minljivosti časa. Vse, kar se na sceni dogaja, je obdano s simboliko; tudi njen kratki gib, vzgib spomina, ki se porodi pred obrednim polivanjem z vodo.

... Zala Ana Štiglic. (Foto: Nada Žgank)

Knjiga sto petdesetih psalmov Svetega pisma izpisuje pesmi zahvale in pokore; Psalm 58 pa oznanja prošnje zoper krivične sodnike in v vrstici 8 se bere: Izginejo naj ko voda, ki se razteče; ko mečejo svoje puščice, naj bodo kakor otopljene. Tako Zala v svojem Psalmu 58.8 načinja večno aktualno temo, aktualno tudi v času rojstva Ksenije Hribar, še zlasti v času njenega odraščanja med drugo svetovno vojno in nič manj dandanes, le kostumska preobleka bi danes morala biti malce drugačna.